

Kwetsbaar geluk

Kwetsbaar geluk

gedichten

Marc Broekmans

www.booksupport.nl

© 2025 | Teksten en foto's: Marc Broekmans

ISBN 9789462473584

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar worden gemaakt in enige vorm of op enige wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

INHOUD

Voorwoord	11
Aan de vloedlijn	12
Aangezicht	13
Achter glas	14
Acrobaatje	15
Af als een gieter	16
Als de avond valt	17
Als	18
Arm schaap	19
Baken van vroeger	20
Beeldschoon	21
Berichtje	22
Bevrijding	23
Besef van liefde	24
Bij westenwind	26
Blijde boodschap	27
Bloemig	28
Boven het water uit	29
Cadans	30
Cookies op de kust	31
De G van Groen	32
De geur blijft hangen	33
De grijzen	34
De hemel verzoeken	35
De koperen ploert	36
De mist van jaren	37
De saamhorigheid	38
De stille, grijze tijd	39
De Tangerijn	40
De vrijwilligers	41
Debuut	42

Donker	43
Duin en Kruidberg	44
Een dag en een nacht	45
Een appelboom van vrijheid	47
Een fijne nacht...	48
Een oogwenk	49
Een speciale odeur	50
Een straat met verbinding	51
Een tennisleven	52
Eenkennigheid	53
Eeuwenoud vertier	54
Eigenheid	55
Eind van de maand	56
Enger	57
Er is zo veel lekkers	58
Even doorbijten	59
Evenwicht	59
Filosoferen	60
Flessenhals	61
Gaten graven	62
Gaza Dropping	63
Geel geluk	64
Geen haar op mijn hoofd	65
Half nat blues	66
Herinneringen	57
Het grijze volk	68
Het momentum	69
Het Zoom mysterie	70
Hier branden de lichtjes	72
Hoor daar, zie daar!	73
Hork	74
IJstijd	75
Je valt op	76
Jouw ogen	77

Kaaskop	78
Kastanjes	80
Kerst daagt...	81
Kies mij!	82
Kleef aan	84
Kleuren die spreken	85
Klimaatverandering	86
Knabbelen	87
Knagen	89
Knal, boem!	90
Kool en geit	91
Kort en bondig	92
Krasse loten	93
Kunst	94
Kwetsbaar geluk	95
Laat je hielen zien!	96
Laatste eer	97
Langs de rivieren	98
Langs het raam	99
Lekker weer hè	100
Lelystads peil	101
Lentetooi	102
Leve de kiekendief	103
Leve het stalen ros	104
Luisteren	105
Leven zonder dieren	106
Lintjesregen	108
Madeliefje	109
Magiek	110
Met de haren erbij	111
Mijn enige favoriete hond	112
Muziek	113
Na ons	114
Naar de 'bollen'	115

Naar de bron	116
Nering naar de tering	117
Niet thuis te brengen	118
Noten op zang	119
November Dip	120
Ochtend idylle	121
Onder water zonder water	122
Ondergronds	124
Onze band	125
Onze essentie	126
Op jacht	127
Op leeftijd	128
Op Spitsbergen	129
Open doekje	130
Opening	131
Over de daken	132
Pootje baden	133
Over ontlasting	134
Panorama dinsdag	136
Passanten	138
Peddelend door de slenken	139
Pestgedrag	140
Puzzelstukje	141
Rimpelloos	142
Rolletjes	143
Pantser	143
Macht	144
Neerslag	144
Roltrap	145
Rotjeknor	146
Ruisend riet	147
Seizoen schildering	148
Stadhuisplein	149
Standbeeld	150

Stijliconen	152
Supernova	153
Tafereeltje	155
Terugblik op 'de aarde'	156
Thuis	157
Tikkie terug	158
Troost	159
Turen in Gaasterland	160
Uit eten	161
Vakantievluchtelingen	162
Vanuit het niets	163
Verkeerde knop	164
Verknallen	165
Verpoppen	166
Verre roep	167
Verschuiving	168
Vet cool	169
Voedselhulp	170
Vogelvrij	171
Voor eeuwig	172
Voor niets	173
Vormvast	174
Vrede op aarde	175
Vroeg gepiekt	176
Waar het leven goed wordt	177
Watervlug	178
Waterwonder	179
Wereldleed	180
Wie maakt me los	182
Wildwestfilm	183
Woelige indruk	184
Zachte landing	185
Zeedistel	186
Te snel	

Erosie	186
Als een veertje	187
Taaie massa	187
Nietsnut	187
Zelfkastijding	188
Zilvergrijze luchten	189
Zo gevoelig	190
Zoals tulpen ogen	191
Over de auteur	193

Voorwoord

In de dichtbundel 'Kwetsbaar Geluk' brengt Marc Broekmans zijn poëzie samen over natuur, wereld, maatschappij en liefde. De gedichten zijn geschreven met een luchtige toets. Niet belerend, hier en daar kritisch en soms humoristisch.

Marc Broekmans is sinds 2016 lid van dichters kring De Dijkdichters in Lelystad. In Flevoland en daarbuiten treedt hij met grote regelmaat op en neemt met de dichters deel aan exposities.

Kwetsbaar Geluk' is de negende dichtbundel van oud journalist en programmamaker radio Marc Broekmans (Hoorn, 1960).

Aan de vloedlijn

Staande in de branding
zie ik hoe zware golven
hard breken op de kust
mijn horizon verschuift
zand onder mijn voeten
het evenwicht verstoort
door het zoute en natte
een nieuwe fase gloort

in mijn oren ruist de zee
blaast wind in grijze haren
de geest leidt een druk leven
door menig jaargetijde heen
maant het lijf tot overuren
om de doelen aan te sturen
maar komt na tijdloos staren
ten langen leste tot bedaren

Aangezicht

Ach, mooie doorn
Boom in het rood
die mij dagelijks zei
Ik hou van jou

Mijn Aangezicht
Mijn boegbeeld
Sinds mijn entree
lang, lang geleden

Straks doorklieft
de bijl haar stam
valt zij luidruchtig
aan mijn voeten

Ach, mijn sleedoorn
Immer lentebloeier
Met haar ontlook
het vroege voorjaar

Aanstands geveld
van ziekte bevrijd
tot restanten van
een vervlogen tijd

Achter glas

In mijn achterrait zie ik
koplampen schijnen
die me verblinden
felle kleuren opdringen

Ik kan niet meer weg
ben hier opgesloten
De automaat werkt
niet en het stinkt er

Zitten ze echt achter
me aan in de garage?
De paniek stijgt hard
Ik sta er gekleurd op

Dan doven de lichten
voel ik een scherpe pijn
De 'loden last' tegen mijn zin
ondergronds te zijn

en voor altijd te blijven

(Bij fotografisch werk van Ed Walraven)

Acrobaatje

De wereld staat op zijn kop
na een tikje tegen het raam
Een act op de voederplank
Na kleine hapjes het groen in

Vliegensvlug door de struik
Desnoods ondersteboven
Op de tast door dat donker
met ingebouwde navigatie

Pimpelmees in salto mortale
Op smalle pootjes terecht;
beschouwend op een tak
maar immer op haar hoede

om zich heen aan het gluren
voor de kater van de burens

Af als een gieter

Een slimme gast
op vreemd terrein
Honden en katten
stroomden er neer
in harde regenval
tot tergend zeer
en dodelijk leed
het knaagde aan me

Toen ik bloemen
water wilde geven
kwam ik haar tegen
verzopen als een kat
In de gieter, weerloos
met de staart omhoog
Verdronken bosmuis

Als de avond valt

Als de avond valt
het boerenland oplicht
wordt in schemering
luister bijgezet
aan een vergezicht

Als de avond valt
De polder baadt
in oranje gloed
stel ik mijn lens scherp
voor een hemelvloed

Als de avond valt
terwijl de tijd verstrijkt
in een ademtocht
het gewelf zich ontsluit
waar het stilleven prijkt

Als de avond valt
in schoonheid strandt
daalt over Flevoland
licht op zwarte grond
met goud in de mond

Als

Als het mis gaat
met jou, met mij
zal ik jou missen
Jij bent mijn vrouw

Niet getrouwd nee
Dat is niet nodig
ik hou van jou
Dat is mijn trouw

Als het mis gaat
zal ik je bewenen
vanuit mijn tenen
Al is het te laat

Geen woede nee
We deden al veel
Gemis, zeker wel
Ben dan niet heel

Als het mis gaat
zal ik daar lopen
waar wij eens waren
tot pijn zal bedaren

Ooit

Arm schaap

Aan de dijk gekleefd
mekkeren ze of kijven
de scheerwol van hun lijven
Gulzig grazend lijken ze
Zoetjes aan te verstijven
Dan komt de gang er in
dromt de hele kudde samen

In de dreinende regen kom
je zelden zo'n geduld tegen
Aan de walkant, op de dijken
Een schaap weet werkelijk
geen moment van wijken
Slechts door knutten kan
zij in een mum van tijd
aan blauwtong bezwijken

Typisch eiland tafereel
Nergens vind je er zo
Alle Jezus veel
In de wei of op het bord
Schapenvlees komt men
echt nooit te kort!

Baken van vroeger

Hier werd geestdriftig gewerkt
vormden zich eeltige handen
werden grote stenen versjouwd
Je was met je werk getrouwd

Hier ging de kraan veilig omhoog
om de zee te kunnen temmen
Al malend viel de bodem droog
kon je er niet meer zwemmen

Hier is het land opgespoten
Met hart en ziel, onverdroten
Bij karig loon, onder toezicht
zag Lelystad het eerste licht

Tussen wilgen en moerasandijvie
In zwaar water, klei en zand
werd de Zuiderzee overmand
opgeofferd, voor nieuw land

Hier het baken, rijksmonument
Voor taaie mannen van stavast
Diep in de voren van het eiland
De plek waar jij geboren bent

Beeldschoon

Je ziet er de schattige hoentjes zwemmen
Noch regen, noch zon kunnen je remmen
Op de oogverblindende bruggetjes
Zie je van de roodhals futen de ruggetjes
Oh, dat Bultpark, lustoord in Lelystad
Van wrattenzwijnen nooit genoeg gehad
Verbaasd staren drachtige geiten me aan
Een regenboog verbindt paden, struweel, laan
Het blinkende water ligt er bol van gesnater
En marktlieden verkopen waren langs de baan
Oh beeldschoon Bultpark, romantiek in Lelystad
om door een ring te halen, dankzij schoffel en hark
Hier staan villa's verstild te dromen in het late licht
Voor dit landschappelijk park ben ik terstond gezwicht!
Kosten noch moeite voor het groenste plezier
Straks ben ik weer weg, maar dan ben ik nog hier!

Berichtje

Berichtje van Boeing:
aantal vliegtuigen
verdubbelt in 20 jaar

En wij maar praten
over CO2 reductie
We zijn knettergek

De wereldbevolking
verdubbelt eveneens;
De aardbol kookt over

Bevrijding

Zij is een vrij stille getuige
houdt emoties in de hand
verstandelijk waar nodig
eigenlijk heel logisch, want

Zij wil het liefst verbinden
gaat af op wat anderen vinden
gaat daarbij soms over grenzen
houdt zo veel van mensen

Blijje inborst, gauw tevreden
ondanks een verzwaard verleden
volgt, gewoon al gek genoeg, haar
ijzeren ritme vanaf's morgens vroeg

Vrucht van andere tijden
waar velen hadden te lijden
weinig veel was, vaak ter lering
Anne, kind van de bevrijding

Besef van liefde

Lopend door het park
schouw ik even terug
op dat wat er altijd was
en hoe we samen waren
Mijn diepe genegenheid voor jou, nu al zes jaren

Jaren die om vlogen
waarop we mogen bogen
maar nauwelijks bij stilstaan
Wat hebben wij in al
die tijd al veel gedaan

Onze liefde is niet uitgehold
De rivier blijft maar stromen
Wij voelen elkaar goed aan
Jij blijkt een grote schat
bij zowel het gaan als komen

Wel houd ik mijn hart vast over hoe het verder gaat

Wij verschillen veel in jaren

Dat kan mijn angst verklaren

Voor gemis, indien deze liefde

er ooit niet meer zal zijn

Ik sluit me af voor dat besef

Die onverdiende draaiing

van het onbestemde lot

Want dit mag niet kapot

Ik heb geen vrouw gekend

die mij zo sterk was toegedaan

Troostend en liefdevol in voor-

tegenspoed, en mij zo trouw

Schat, je weet, ik hou van jou

Bij westenwind

Golven breken bij windkracht vier
Het water geeft groentinten prijs
in de diepte gevangen door de zon
Het rood van de boot kleurt helder

Het meer vertoont een weidsheid
die de geest tot kalmte maant
Grijze vlakken verdringen het blauw
Aan bakboord blinken schepen

Touwen trekken aan, zeil schiet op
De ra's worden ten volle opgetuigd
Dapper doorklieft het schip 't schuim
Aangestuurd op zwellende winden

Plots ligt het deinend op één oor
shotels schommelen en schuiven
op goed gedekte tafels in de kajuit
Vierend bewaren lijnen het evenwicht

Donkere wolken pakken zich samen
De regen klettert gestaag op het dek
Luider laat het sop van zich horen
De Bounty krijgt de wind van voren

Dan, met zicht op checkpoint Charlie
gaat het schip onverbiddelijk overstag
Uit het vooronder klinkt gesmoord gelach
Bij westenwind eindigt een natte dag

Blijde boodschap

Kromgebogen sjokt zij voort
Niets in haar omgeving dat haar stoort
Noch de brandweer met het groot alarm
Een dikke bivak houdt haar warm

Zij duwt de trolley voor zich uit
Slechts haar ogen spieden op
Ze bewaart balans, houdt geen halt
ondanks de spanning die zich samenbalt

De wereld beeft, vrienden gingen dood
En ook zij slentert in het rood
Op 't smalle levenspad gloort licht
want haar aanleunwoning is in zicht

Thuis komt zij uit haar focus vrij
Dit was al weer het uitje van de dag
Met de boodschappen weer blij
Toiletpapier, bruine bonen en hagelslag

Bloemig

Opgeschoten schoonheid
In zuiver, maagdelijk wit
Je hoeft maar even te kijken
hoe zij bekoort, met snit
Ranke knoppen, lange stelen

Subtiel geurend mettertijd
Dartele diepte die verblijdt
In een zachte stralenkrans
Open, dicht en in cadans
Theerozen in volle glans

Boven het water uit

Over het Bovenwater
een asgrijze lucht
Zwanen rusten uit
voor niemand beducht
Louter regen-gerucht
Alles overstemmend
De roep van de roerdomp
De echo van de koekoek
Zonder enige huiver

Legdrang vertolkt
tot regenwater kolkt
De last voor kleintjes
En de groene omgeving? Drastisch ontvolkt.

Cadans

Zuigend in een zalig ritme
Jij in volheid op mijn speer
Passie tot wellust gedreven
Eros trekt hier fel van leer

Liefde valt niet te ontberen
Zo beleven wij in alle pracht
Eenheid bij het penetreren
Onomstotelijk en zijdezacht

De verrukking in jouw ogen
betekent liefde, ons vergund
De warme stroom verlaat me
Op een kolkend hoogtepunt